

ABDAI HÍR - LAPOK

XXX. évfolyam 6. szám

2020. június

Ára: -

2020. június 4. A Nemzeti Összetartozás Napja

Az 1920-as trianoni béke aláírásának évfordulójára emlékező, június 4-ére eső nap nemzeti emléknap, 2010. év óta törvénybe foglalt ünnep Magyarországon.

1918-ban véget ért az első világháború. Gazdasági-társadalmi megrázkódtatások szerte Európában. Emberek milliói veszték el a csatatereken. Párizsban összeültek a győztesek békét kötni a vesztesekkel. De milyen békét, mi volt a cél?

1920. június 4-én országunkat hatalmas trauma érte. Az első világháborút lezáró párizsi béketárgyalások lezárására, ratifikálására került sor. Versailles-ba, a Trianon palotába érkező küldöttségnek igazából „csak” az aláírás volt a feladata. Január közepén ugyan volt egy meghallgatás, de ott a magyar delegáció minden érvét lesepőrték. A győztesek, Franciaország vezetésével már döntöttek. Nem akartak Habsburg restaurációt. Nem akartak Európa közepén német hegemoniát. Ezért is tiltották meg Németország és Ausztria egyesülését.

Részlet Apponyi Albert gróf delegációvezető szóbeli meghallgatásából, melyet akkor mondott el, mikor a magyar béke delegációnak a békefeltételeket átadták. (Párizs, 1920. január 16.)

„Igen tisztelt Elnök úr, Uraim! Engedjék meg, megköszönjem (...) hogy alkalmat adtak nekünk álláspontunk kifejtésére. Tulajdonképpen a kérdés megvitatását szerettem volna elérni. (...) Mint-hogy azonban a Legfelsőbb Tanács e tekintetben már kinyilvánította akaratát, meg kell ez előtt hajlanom. (...) Tegnap óta a helyzet számunkra megváltozott: hivatalosan tudomásunkra hozták a békefeltételeket.

Érzem a felelősség roppant súlyát, amely reám nehezedik abban a pillanatban, amikor Magyarország részéről elsőnek kell szólnom ezekről a feltételekről. De tétozás nélkül nyíltan kimondom, hogy a békefeltételek úgy amint Önök szíveskedtek azokat nekünk át-nyújtani, hazám számára lényeges módosítások nélkül át-nyújtani, hazám számára lényeges módosítások nélkül elfogadhatatlannak látszanak. Tisztán látom azokat a veszélyeket és bajokat, amelyek a béke aláírásának megtagadásából származhatnak. Mégis, ha Magyarország abba a helyzetbe állíthatnák, hogy választania kellene ennek a békének az elfogadása, vagy aláírásának visszautasítása között, úgy tulajdonképpen azt a kérdést kellene feltennie magának: legyen-e öngyilkos azért, hogy ne haljon meg.”

100 évvel ezelőtt hazánkban megkondultak a harangok: délután fél négykor Versailles-ban, annak Trianon palotájában aláírták, aláírták velünk hazánk első világháborús „vétkéiért” kirótt diktátumot. A legnagyobb keserőséget - az igazságtalanság okozta. Az első világháborút lezáró béke alapján az őshonos magyar népesség a mai állapot szerint hét államban találta magát, vele együtt történelmi és kulturális emlékhelyeinek nagy része is. A döntés 23,4 millió lakost érintett. A csonkítás azt jelentette, Magyarország egy jóval kisebb területen élhet tovább, maradhat meg az ezeréves, az eredeti határain belül. Önmagunkba letünk zárva, mert a létrehozott új államok történelmi határainkon belül jöttek létre, ahol jelentős számban maradtak, éltek magyarok. Ők, akik önhibájukon kívül kerültek el országuktól. A magyar nemzet fölött „átment a határ”.

Magyarország aránytalan és példa nélküli „büntetése” –már a kortársak szerint is magában hordozta egy újabb világégés kirobbanását. „Ez nem béke, ez egy húsz évre szóló fegyverszünet” – jelentette ki az antant haderők főparancsnoka. A béke csapás volt a magyarságra nézve. Az igazságtalanság bosszút szül. Az utána eltelt évtizedek alatt több helyen fellángolt a sovinizmus határainkon belül és kívül egyaránt. S ez a csonka ország határain kívül rekedt magyar nemzetiségűeket súlyosan sebezte meg. A Horthy-rendszer alatt a revíziós politikát látták helyes útnak. Az akkor fellángoló irredentizmus eredményeiről ma már elmondható, hogy igencsak kétesek. Az új államokban megindult a magyarok lakta területek erőszakos etnikai átalakítása, ennek következményeként a magyar kisebbség lélekszáma máig zsugorodó folyamatot indított el.

Emlékezünk. és emlékezzünk! Érezzük az összetartozást, az egytűvé tartozást. Örömmel mehessünk történelmi helyeinkre, Ismerjük meg egymást, beszélhessünk szabadon magyarul! Olvashassuk a múzeumokban a helyet bemutató ismertetőket magyarul is! Ne ellenségek legyenek a határ két oldalán! Kívánom, a politika, a hatalom békésen rendezze az itt, és ott élő magyar emberek sorsát, életét. Ma nem széthúzunk, hanem egymás felé nyújtjuk a kezünket, határon innen és túl. Száz éve szét-szedtek bennünket, de mi mégis arra tudunk emlékezni, hogy összetartozunk!

„Hogy történjen bármi, amíg élünk s meghalunk
Mi egy vérből valók vagyunk”

(Ismerős arcok - Nélküled)

Balogh Sándorné

„... s a tornyokban harangok kongnak...”

Az abdai templom eredeti két harangját: a Nepomuki Szent János (319 fontos) és a Szent István Király (170 fontos) tiszteletére - 1845. június 23-án - szentelt harangjait anno „hadbavonultatták”.

Abdán 1920. június 4-én, délután fél öt óra-
kor templomunk akkor egyetlen harangja, az
50 kg-os lélekharang, - amit 1884-ben Wr.
Neustadt-ban öntötte Peter Hitzer -, szólal-
hatott meg.

2020. június 4-én a 300 kg-os nagyha-
rang is - „SZENT JÓZSEFNEK ABDA
KÖZSÉG VÉDŐSZENTJÉNEK TISZ-
TELETÉRE ÖNTETTÉK A ROM.
KAT. HÍVEK 1928-BAN. ÖNTÖTTE
SZLEZÁK LÁSZLÓ HARANGÖNTŐ
BUDAPESTEN.” - megszólalhatott a
Trianon 100 évfordulón.

Fotók és szöveg: Somogyi Éva

Önkormányzati Hírek...

Hát ebben a hónapban nem sikerült... Május a szerelem hónapja és Mi annak örültünk, ha kiléphetünk otthonainkból, be tudunk menni valamilyen közintézménybe, közösségbe nem hogy ismerkedni, szerelmeket létrehozni tudunk volna. Az otthoni, „háztartáson belüli szerelmek” természetesen tovább tudtak mélyülni... És azért valahol az az igazi.

Tehát májusban tartott még a veszélyhelyzet, így testületeink továbbra sem ülésezhettek. Az általunk kialakított rend szerint azonban elkészültek a munkaterv szerinti előterjesztések, amelyet megkaptak a képviselők, tudták véleményezni, kérdéseikkel tartalmasabbá tenni. Ezt követően születtek meg a katasztrófavédelmi törvény szerinti polgármesteri döntések. Május utolsó hetében is először a polgármesteri tájékoztatás került a képviselők elé, a következőkben:

A legutóbbi tájékoztatást április 28-án került kiküldésre a képviselők számára. Ezt követően két külön e-mailt kaptak a Radnóti lakótelep forgalomlassító küszöbjeinek kérdésében, illetve a tornacsarnok építéséhez kapcsolódó május 19-én történt egyeztetésről.

Május 27-én aláírásra kerültek azok a dokumentumok, melyek szükségessé váltak ahhoz, hogy az Abda Projekt KFT. egyik ügyvezetője ne Kelemen Tímea, hanem Klement Tibor legyen a jövőben. A korábbi ügyvezető hölgy családi okok miatt mondott le a státuszáról.

Május elején vásárolt a hivatal a meglévő traktorunkhoz egy hidraulikus hasító gépet, melynek a téli tűzifa kezelésénél vesszük majd nagy hasznát.

Figyelemmel a Kormány iránymutatásaira az abdai óvoda és bölcsőde május 25-én megnyílt. A három polgármester döntött arról, hogy szervezett keretek között nyári leállás egyik intézményben sem lesz. A játszótérket május 22-én kinyitottuk 08.00-20.00 óra közötti időben. A kultúrház megnyitása június 1-jével kerül engedélyezésre, azzal az ajánlással, hogy azoknál a programoknál ahol ez lehetséges, és az időjárás is engedi, az udvaron tartásuk meg azokat.

A kulturális megbízott javaslatára a Hősök Napjáról (31-én délelőtt még egyeztetés alatt lévő időpontban) és a Nemzeti Összetartozás Napjáról (Június 4-én 16:30kor) az eredetileg tervezett időpontokban jelképes, szűk körű megemlékezést tartottunk.

A folyamatban lévő (testületi döntésekkel bíró) rendezési tervmódosítások közül a Fliegl Abda KFT. étterem környéki építkezéseihez a Bécsi utca páratlan oldalán az Öttevény felőli faluvégén történő telephely kialakításhoz az állami főépítész már hozzájárult. A Fliegl Abda KFT. és a HORA KFT. telephelyeinél az építménymagassághoz kapcsolódó módosításokkal kapcsolatos témákban szintén a záró főépítési

véleményezés zajlik. A Hunyadi utcai tömbfeltárás ügye hamarosan indul.

A Magyar Falu Programban a Honvéd utca Dózsa György utca irányába történő szilárd burkolat építés ügyében a műemlékvédelem nyilatkozatára várunk, a pályázat elkészült. A fogorvosi rendelő helyén lévő épület elbontása megtörtént. Pont került a kérdés végére is, hogy milyen szintű és szakágú kiviteli tervek van szükség. Ezek megérkezését követően kezdődhet meg a kivitelező kiválasztása, majd az építkezés, melyet december 31-éig be kell fejeznünk.

A közelmúltban országos program keretében a község háza melletti rendezvényter besugárzására felszerelésre került egy WiFi sugárzó, mely ingyenes szélessávú internet kapcsolatot biztosít bárki számára.

A munkatervünk két fő irányt tartalmazott, egyrészt egyes önszerveződő közösségek tájékoztatójára kerülhetett volna sor, de Ők sem tudtak nagyon dolgozni a kialakult helyzetben. Azt azonban többen fogalmazták meg, hogy az önkormányzati támogatást, amelyet tulajdonképpen a működésükhöz kapnak ebben az esztendőben/ vagy annak egy részében, nem kívánják folyósíttatni, azt fordítsa a település s járvány elleni védekezésre. Úgy gondolom, ez szépen jelképezi az összetartozást, összefogást, amelyet e helyről is tisztelettel megköszönünk.

A fő téma a védőnői beszámoló volt. Ugye itt is a két települést látjuk el (Abda, Börcs) két védőnővel, az arányos leterheltség és a finanszírozás érdekében az abdai iskola a Börcs község kisgyermekait ellátó védőnő körzetéhez tartozik.

Innen szeretnék kiemelni néhány adatot Abda község vonatkozásában leginkább azért, hogy érzékelhető legyen a település ilyen irányú fejlődéséről mit mutatnak a számok

2020

A településen gondozott várandósok száma: 19 fő

Csecsemő: 25 fő

Kisdéd : 50 fő

Kisgyermek : 124 fő- ebbe beletartoznak azok a 7 évesek is, akik még nem járnak iskolába.

Ugyanezek 2017 év hasonló időszakában

A településen gondozott várandósok száma 14 fő

Csecsemő: 24

Kisdéd : 57

Kisgyermek : 86 fő- ebbe beletartoznak azok a 7 évesek is, akik még nem járnak iskolába.

Június elején úgy érzékelhető, hogy ebben a hónapban még fenn fog állni a veszélyhelyzet és hasonló módon fog tudni a testület a település dolgaival foglalkozni, de továbbra is a munkaterv szerinti témákban.

Mindenkinek jó egészséget, vigyázzanak Magukra, vigyázzanak Egyémásra

Komjáti János
jegyző

Hősök napi megemlékezés

*„Hol nyugszunk, nem tudja barát, feleség, gyerek.
Elszört testünk nyomtalanul nyelte magába a föld.*

*Szívetek őrizzen: milliók eleven milliókat.
Áldozatunk nem a gaz jogcíme. Jóra parancs”
(Keresztúry Dezső)*

Az idei évben a Hősök napja egybeesett pünkösdvásárnap-pal, azzal a nappal, amikor a keresztény világ az egyház születését ünnepli. Hűvös, szeles, esős időben tartottuk meg május 31-én, az ünnepi szentmise után a megemlékezést a Hősök Szobránál, mégis szívünkben melegséggel. A hosszú karantén után jó volt újra együtt látni kedves arcokat.

A kialakult járványügyi helyzet miatt sajnos más módon zajlott a megemlékezés, mint ahogy azt a korábbi években megszoktuk, de nem maradt el a főhajtás, a koszorúzás. Hálával és tisztelettel gondolunk a világgégekben életüket vesztett sokszázezer magyar katonára és civil áldozatra, nagymúltú történelmünk mindenkori hőseire, akik vérüket és életüket adták nemzetünkért, valamennyiünkért. Nekünk, utódoknak, kötelességünk, hogy megbecsüljük és megőrizzük a háborúkban életüket áldozó embertársaink emlékét.

Rixer Károly egy szívszorítóan szép világháborús dalt énekelt, néhányan a megjelentek közül vele dúdolták a jól ismert dal sorait, sajnos a gitárkíséret az eső miatt elmaradt.

Winkler Zsolt plébános úr megható imával emlékezett a magyar hősökre.

Abda Község Önkormányzata nevében **Szabó Zsolt polgármester és dr. Boros István alpolgármester** koszorút helyezett el a szobornál.

Az emlékműsor a Himnusz közös eléneklésével zárult.

Rixerné Szokodi Kornélia
kulturális megbízott

Fotók: ANRE Média

Harsányi Lajos **MIT AKAROK?**

Azt akarom, hogy a nap mindenkire süssön!
Hogy ember embert soha többé arcul ne üssön.

Azt akarom, hogy a föld mindenkinek teremjen!
Hogy ember embert láncon tartani ne merjen.

Azt akarom, kemény öklöm folyton azért dörömböl,
hogy mindenkinek jusson rész a felséges örömből.

Azt akarom, hogy minden ember ártatlan legyen!
Gyermekeként sütkérezzen egy napos hegyen.

Azt akarom, mindnyájan hívott vendégek legyünk,
Isten vendégei: piros gyümölcsöt és mézet együnk.

Azt akarom, békén ölelkezzék a föld s a tenger,
az Isten legyen Isten és az ember legyen – Ember!

Elment...

Ági István 2020. május 22-én elhunyt
Tivadari János 2020. június 4-én elhunyt

Nyugodjanak békében!

Kitűnő termelői mézek és kecskesajtok egész évben folyamatosan vásárolhatók!

Akácmez :	2.400,- Ft/kg
Erdei:	2100,- Ft/kg
Hárs:	2.100,- Ft/kg
Propoliszos:	3.000,- Ft/kg
Gesztenyeméz:	2.600,- Ft/kg
Vegyes virágméz:	1.500,- Ft/kg
Lépes méz:	3.000,- Ft/kg
Propolisz cseppek:	600,- Ft/ü

Mézbor: 1000,- Ft/ü

Kedvezmény 3 kg vásárlása esetén 500,- Ft

Abdai sajtműhelyünkben friss és érlelt kecskesajt vásárolható!

Friss sajtajnkat több ízesítésben,
400 Ft/ 10dkg-os áron értékesítjük.
Natúr, füstölt, lila hagymás, fokhagymás,
zöldfűszeres

Minden reggel friss kecsketej 500,-Ft/l-ért átvehető

Házhozszállítás is megoldható!!!
Használt étolajat átveszünk!

Szémann-né H. Edit Abda, Bécsi u. 85.
Rendelés esetén: 06/70/37-43-534
06/70/37-49-109

Kisalföld 1962. október 31.

Angolnák az abdai tóban

A mexikói öböl szülötte – Az angolna szállítója a tengeráramlat
A győri Előre Halászati Termelőszövetkezet október 28-án
ötezer előnevelt angolnát telepített az abdai tóba, pontosabban
az árvízvédelmi töltésen kívül, az elszigetelt Rábca-holtágba. A
magyar népgazdaság százezer, egyenként 25 centi hosszú an-
golnát vásárolt Ausztriától. Ezeket az ország halászati termelő-
szövetkezetei kapták az édesvizékbe, tavakba telepítik. Ha-
zánkban eddig csak a Balatonba telepítettek. Néhány év múlva
a tavakba telepített angolnák piacképesek lettek.

- Az angolna hazája a Mexikói-öbölben van – mondja Gyen-
ginszky Béla a megyei tanács mezőgazdasági osztályának halá-
szati felügyelője. – Az angolna húsa ízletes. Ára ötszöröse a
ponty árának. A telepítéssel az a célunk, hogy a belföldi piacot
ellássuk. Az angolna általában 8-12 év alatt nő meg egy méter
hosszúra. Súlya másfél kiló lesz. Ez a halfajta 8-12 éves korban
lesz ivarérett.

- Hogyan jut el hozzánk?

- Az ikrából kikelt lárvák fűzfalevél - alakúak és nagyságúak.
Ezek feltehetően három év alatt a tengeráramlatokkal jutnak el
Európa és Afrika partjaira. Amikor a lárvák a partokat elérik,
átlátszó, úgynevezett üvegangolnákká válnak. A folyók torkola-
tában csoportokba verődnek, s amikor bejutnak a folyóba, úgy-
szólván azonnal átalakulnak bronzangolnává. Ekkor már kifej-
lett halak. Színük is végleges. Az angolna csak az ivaréérés
idejéig tartózkodik a folyókban. Utána visszavándorol a ten-
gerbe. A lárvák egyébként folyamatosan érkeznek Európa és
Afrika partjaira.

- Az angolna megfelelő körülmények között hat év alatt is elér-
heti az egy méter hosszúságot és a két kilós súlyt. Hogy az
abdai kísérleti telepítés milyen eredményt hoz, évenként próba-
halászásokkal ellenőrizzük. Előreláthatólag négy év múlva
akkorak lesznek az angolnák, hogy a győri asztalokra már kerül
ízletes húsból.

Közreadja : Somogyi Éva

Várakozás

Fotó: Somogyi Éva

Rólunk írták...

Kisalföld 1973. július 21.

Emlékeztető

Kevés olyan gazdag községe van hazánknak történelmi emlékekben, mint Abda, a rábcai közüti híd bal parti hídfőjének környéke.

Abda ősrégi község. A régi okiratok Obde, Abade néven említik. 1153-ban II. Géza királyunk követének Adalbertnek a birtoka, 1208-ban pedig már, mint vámszedőhely szerepelt.

Meglátogatták és felégették a Győr környékét pusztító tatárok, szerepelt a török korban, amikor a török portyázások megfékezésére a vármegye ott kis váracsát építtetett. Ezt a kis erődítményt 1707-ben a kuruc hadak rombolták le.

A Rábca-hídnál pihent meg 1702. év tavaszán Rákóczi Ferenc, amikor Bécsújhelyre hurcolták fogságba. Művészi emlékmű is hirdeti – egy kedves epizód megjelenítésével – e szomorú menet emlékét. (Borsa Antal győri művész alkotása.)

Ettől nem messze keletre a védtöltés mellett gyilkolták meg Radnóti Miklóst és elgyengült társait.

Régen maga a község is ezen a környéken feküdt, de mivel ez vízjárta terület volt, 1830-1832-ben az egész község a „Pityerdomb”-nak nevezett mai helyére települt át. A régi templom helyén lévő dombocsán ennek emlékére kápolnát építettek.

Az 1848-49-i szabadságharc alatt két csata is volt ezen a helyen, és az 1849. június 28-i ütközetnél a fiatal Ferenc József császár is jelent volt. Az elesett hős honvédeket a dombocsán álló kápolna körül temették el.

A kápolna bejárata előtt szürke, gránitoszlop áll, az elesett hősökre emlékeztetve. A kegyelet hervadhatatlan virágjaként, az oszlop alján bronz babérkoszorú jelezte a hősi múlt megbecsülését. Sajnos, a késő utókor valamelyik eldurvult tagja ezt a babérágot leveszegette és a maga dicsőségére eltulajdonította.

Mivel ebben az évben ünnepeljük az 1848-49-i szabadságharcunk 125. jubileumát, időszerű megtekinteni történelmi múltunk hősi temetőjét.

Szomorú látvány. Szinte áthatolhatatlan a bodza- és akácdzsungel, amely a domb oldalait benőtte. Az emlékmű felirata alig olvasható:

„Borulj le oh magyar,
Mert előtted szent e hant:
Szabadság vértanúi
Nyugosznak itt alant.
Te világ megváltója,
Istenség légy velök!
Jogáért e hazának
Ők is vért áldozának
S megvédték nemzetük!...”

Valóban szent e hant? Néhány szál mezei virág a honvédsíron... A 48-as szabadságharc 125. évfordulójának esztendejében.

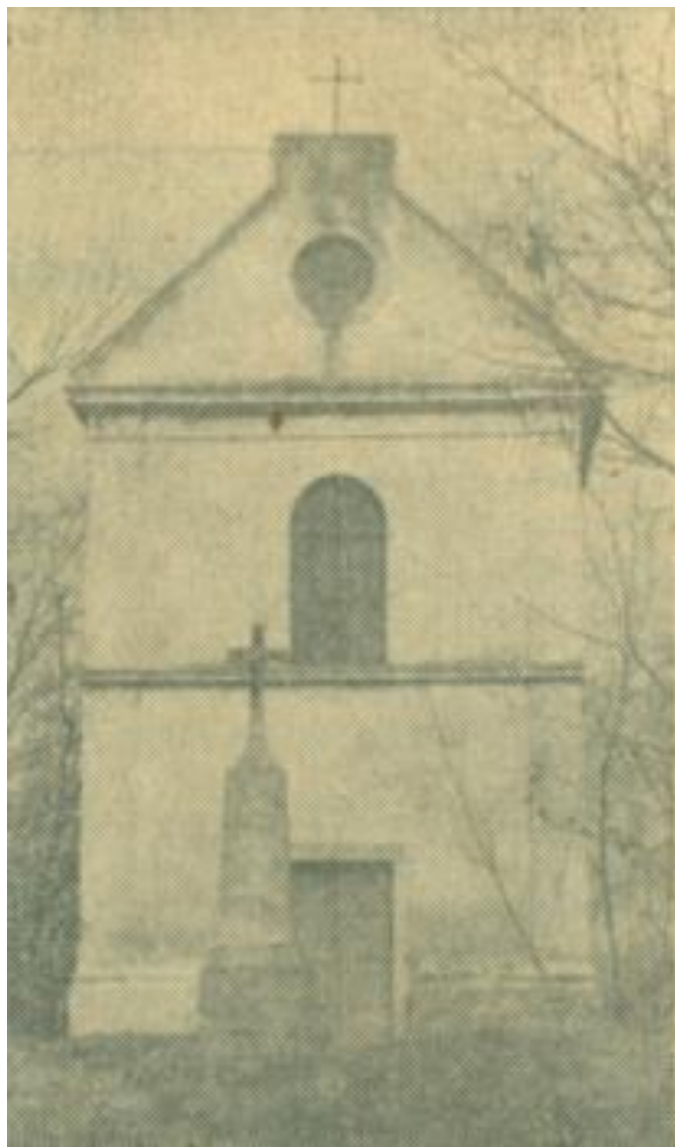
1974-ben ugyancsak 125. évfordulóját ünnepelhetjük az 1849. év eseményeinek, így a többi közt az abdai csatáét is, megemlékezvén azokról, akik e haremezön áldozták életüket a szabadságért.

Azt mondja egy klasszikus latin mondás: „Dum spiro, spero!” „Míg lélegzem, remélek!” Reménykedhetünk az abdaiak hazafias érzésében, hogy a nemzeti múlt és falutörténet megbecsülése jegyében rendezik e vérrel szentelt területet?

Ha ez megtörtént, akkor vezessük oda az ifjúságot! Mert megemlékezési ünnepséget ennél méltóbb helyen nem is lehetne tartani: valóban vérrel áztatott szent ott a hant!

Czigány Jenő

Közreadja: Somogyi Éva

Nemzeti Összetartozás Napja 2020

Az 1920. június 4-én aláírt trianoni békediktátum 100. évfordulójára emlékezve a 2020. évet tavaly az országgyűlés a Nemzeti összetartozás évének nyilvánította. Akkor még senki sem gondolta, hogy milyen embert próbáló helyzet alakul ki ebben az évben az egész világon. A mi kis világunkban is terveztük az ünnepségeket, rendezvényeket. Szép tervekkel készültünk a trianoni tragédia évfordulójára is, sajnos a járványhelyzet miatt másképp alakult, de mégis sikerült módot találni arra, hogy méltó megemlékezést tarthassunk.

Június 4-én 16.30-kor megszólalt községünk harangja, csatlakozva a Kárpát-medence magyar településeinek harangjaihoz. Emlékeztetve arra az eseményre, hogy 100 évvel ezelőtt egy politikai döntés szétszakította a magyarságot, 100 évvel ezelőtt is zúgtak a harangok szóltak a szirénák. A harangzó e napon jelezte azt is, hogy mi mindennek ellenére összetartozunk, itt vagyunk, itt voltunk és itt leszünk. De szóltak a harangok azokért is, akik a békediktátum előzményenkénti nagy világégesből - melybe ártatlanul voltak belerángatva – soha nem tértek haza szülőföldjükre. A 100 másodperces harangzúgást néma vigyáz állásban hallgatták a megjelentek.

A Himnusz közös eléneklése után néhány szóban felidéztem a megjelent kedves abdai résztvevők előtt azt, hogy milyen sok határokon túli, magukat magyarnak valló amatőr művészeti csoportot, előadót, testvér-települési elöljárót, sportolót ismerhettünk meg, üdvözölhettünk falunkban az előző évek rendezvényein. Nívós műsorokat, programokat hoztak közénk. Tapasztalhattuk azt, hogy milyen lelki gazdagság jellemzi őket, mennyire őrzik a magyarságukat, a hagyományukat. A nemzet határai nem esnek egybe az ország határaival. Magyarnak lenni Erdélyben, Kárpátján, Felvidéken, Délvidéken, kisebbségi magyarnak lenni kihívás. Velük mi összetartozunk, és ami összeköt bennünket mindig erősebb annál, mint ami szétválaszt. Viseljük és ők is viselik a néha nagyon nehéz magyar sorsot. Próbáltak megroppantani bennünket, de mi itt vagyunk, erősek vagyunk, túléltek. A mi feladatunk, hogy átadjuk

gyermekünknek a nemzeti érzést, ami össze tud minket tartani.

Az emlékműsorban **Erdélyi Lászlóné** tolmácsolta mély átéléssel Wass Albert Erdélyi vallomás c. versét, majd **Csigó László** az egyházközségi tanácsadó testület elnökhelyettesének ünnepi gondolatait hallgathatták meg a résztvevők.

„Kedves Hívek, Tisztelt Honfitársaim!

Ma nemcsak imádságra gyűltünk össze az Isten házába, hanem a Trianoni gyász századik évfordulójáról való megemlékezésre is.

Ma 100 éve 1920. június 4-én délelőtt 10 órakor megkondultak a harangok Budapesten és országszerte. A tovaömpölgő szomorúan síró hanghullámok a nemzeti összeomlás fájdalmas gyászát hirdették. Az első világháború végét lezárva a Versailles Nagy Trianon palotájában aláírták a magyar küldöttséggel a béke diktátumot. Ezen a napon elszakították tőlünk a történelmünket hordozó kincses Kolozsvárt, a Rákóczi Kassáját, a koronázó Pozsonyt, az iparkodó Temesvárt, a vértanúk városát, Aradot, és sok szeretett településünket. Hazátlanná tettek véreink közül sok millió hű és becsületes embert, és béklyót raktak dolgos kezeikre. Az ország a legmélyebb gyászba borult, temetés volt ez valóban, egy gyönyörű és hatalmas ország és egy éppen magára eszmélő büszke nemzet temetése.

Hazánk szétDarabolásában érdekelt hatalmasságok és nemzetek, hamis vádak terjesztve a Monarchián belül a magyarokra hárították a felelősséget a háború kirobbantásáért. Már több hiteles dokumentum is igazolja, hogy a XX. század elején a megalázott emberiséget az anyagi önzés, és erőszak zsákutcájába terelték. Az egymásra uszított népek öldöklésének, ember milliók halálának és az elpusztított értékeknek egyetlen igaz magyarázata lehet, a feszültségekből és háborúból hasznot húzó hitelezők, és befektetők aljas szándéka.

Nem faji, nem vallási, de még csak nem is nemzeti indíttatású ez a világméretű bűntény, mert ezek csak ürügyként szolgálták(nak) ma is a felvásárolt sajtóval és propagandával gerjesztett, titkosszolgálatokkal szervezett konfliktusokhoz.

→

És hogy a valódi okokra ne derüljön fény, és az igazság kiderítésére ne kerülhessen sor, ezért van szükség az anyagi, istentagadó, emberi és erkölcsi értékeket elutasító magatartásformák liberizálására, a bűn és erény egyenrangúsítására. És újabban a megtartó nemzeti és keresztény értékeket őrző közösségek, szétzillesztésére és az országok kamatrabszolgaságba taszítására. Ideje lerántani a leplet a 100-ik évforduló kapcsán, kimondani az igazságot, megnevezni a bűnösöket, számon kérni a felelősöket, és jóvátenni, amit még lehet.

Mert a háborúért bűnbakká minősített, vesztesé alázott, megcsonkított ország és nép kisemmizése nem igazságszolgáltatás volt, hanem az önkényes bíraskodása. A Versailles-i Trianon kastélyban 1920-ban Magyarországra kényszerített döntés büntény volt.

Az ország, a magyar nemzet csak úgy tudja kivédeni, hogy ne maradjon a romok alatt, ha minden téren felkészülten néz szembe a várható eseményekkel, és nem adja fel azt az emberi értékrendet, ami eddig megtartotta egy évezrednél is hosszabb ideig Európa közepén: a keresztény és nemzeti identitását. Mert magyarként lettünk keresztények és keresztényként tudtunk megmaradni magyarnak. Nemzetként megtapasztalhattuk, hogy a népek Krisztusaként mit jelent megjárni a Golgotát. Magyarként véreztünk és fogytunk el Európa megmaradásáért a vérzivataros korszakokban. És végül ennek lett a következménye Trianon. Ma mégis úgy érezzük, hogy áldozatunkért köszönet helyett a megalázás, a szenvedés, a kiközösítés, és a gyász jár cserébe. Az emberi jogok betartására olyan érzékeny Európai Unió, a külhoni magyarság sérelmére elkövetett jogfosztottságokra nem reagál. (A tíz éve bevezetett Nemzeti Összetartozás ünnepe, és a kettős állampolgárság bevezetése, a határokon átívelő nemzet egyesítést próbálta megvalósítani. Nagyon fontos lenne, hogy a pártok egységes álláspontot képviseljenek, a határokon túl élő honfitársaink magyarként való megmaradásának érdekében fogantatott intézkedéseket illetően.)

A fájdalmas kerek évforduló alkalmából kérjük, követeljük, hogy a nemzetközi normáknak megfelelő bánásmódban részesüljenek a határokon túl rekedt honfitársaink. Kérjük az Európai Uniót, a világ közvéleményét, hogy a 24-ik órában hassanak oda, hogy méltó Európaiság jusson ne csak a migránsoknak, hanem az idegen uralom alatt sínylődő őshonos magyar nemzet minden tagjának. Magyarok Nagyasszonya, Boldogságos Szűzanya imádkozunk hozzád, hogy fohászkodj meg hallgatásuk!

Végezetül, Zsoltáros könyvből vett versidézzel zárom a megemlékezést”

„Isten áldd meg a magyart
Esdünk bizalommal,
Vétkezett bár, óh ne hagyd,
Nézz rá irgalommal!!
Oly sokat szenvedt e nép,
Könyörülj Te már rajta!
Óh gyógyítsd sok sebét,
S légy szerető Atyja!
Ki lesz velünk ha Te nem,
Irgalmas Jó Isten!

Rajtad kívül védelem
Sehol, sehol nincsen,
Bús lelkünk csak Tebenned
Találhat vigaszt békét
Áld meg hát hű népedet
S minden nemzedékét.

Az ünnepi beszéd után **Winkler Zsolt** plébános úr mondott megható imát hazánkért, mindannyiunkért.

A Hősök Szobránál **Szabó Zsolt** polgármester Abda Község Önkormányzata képviselében és **Csigó László** az egyházközösség képviselében helyezték el az emlékezés virágait.

Az emlékünnepe befejezésekként közösen elénekeltük a Szózatot.

Kedves Abdaiak! Merítsünk erőt az összetartozásból és mutassunk példát az összefogásból! Zárógondolatként fogadják szeretettel Babits Mihály sorait.

„Él a nagy Isten és semmibe megy kárba.
Magyarok se lettünk pusztulni hiába,
hanem példát adni valamennyi népnek,
mily görbék s biztosak pályái az égnek.
Ebből tudhatod már, mi a magyar dolga,
hogy az erős előtt meg ne hunyáskodna.”

Rixerné Szokodi Kornélia
kulturális megbízott
Fotók: ANRE Média

Tejcsarnok

A régi tejcsarnok, ami a háború alatt a német és magyar katonai parancsnokság épülete is volt, megérdemelve néhány gondolatot. Remélve, hogy másnak is vannak emlékei ezzel kapcsolatban, mellékelem Fűzfa Baláznak a felkérésre küldött írását.

EGY DARABKA MÚLT

Szép és kedves gyerekkori emlékek fűznek az egykori Téesziroda számomra ikonikus épületéhez: körülbelül 1963–64-ben lehetett, hogy 5-6 évesen ide vittem a reggelit Édesanyámnak (egyedül a Szent István utcából, a Tüzépnél, Magdi néni varázslatos kisboltjánál elkanyarodva!), aki ott dolgozott. Később Saru Géza nagyapám ide hozta esténként a lefejt tejet, sokszor éppen itt találkoztam vele, mert én meg tejért mentem oda – de ez már később lehetett, akkor már nagyobbacska fiú voltam.

Ha arra jártam később, felnőttként is mindig ezek az emlékek jutottak eszembe. Amikor később edzőterem lett az épület, és graffitik borították az oldalát, egy kicsit mindig furcsán néztem rá, hiszen az én emlékeimben ez az épület csakis Téesziroda, legfeljebb Tejcsarnok lehetett – szép fehér vagy sárga falakkal.

Jellegét tekintve valójában persze egy nem túl jelentős épületről van szó, mely a falu történetében azonban többször játszott epizódszerepet. Sajnos most már csak az üres telket látom a fényképen, és csodálkozom, milyen könnyen válnak semmivé az ember emlékei. Nekem mindig hiányozni fog ez az épület, akkor is, ha évtizedek óta nem Abdán élek – megint eltűnt egy darabka a múltból...

Fűzfa Balázs

Rajta kívül **Fürst János** írta még a következőket:

"Sajnos az én időmben már itt nem volt iroda, csak heti 1-1 alkalommal működött valami pénztár, ahol be lehetett fizetni bizonyos dolgokra és havonta egyszer kifizették a fizetéseket. 1973-ban egyesült az abdai és a kunszigeti Tsz és Kunsziget lett a központ. Mi két évvel ezután érkeztünk és itt már csak a Szoknya (Horváth Józsi) féle húsbolt és a tejcsarnok (Baracska néni) működött szintén a Tsz volt a fenntartó. Maga az iroda már át lett alakítva szolgálati lakássá. Képem sajnos nincs, csak az emlékeink, aminek a lényege, hogy iszonyú fiatalok voltunk és két kisgyermek boldog szülei."

Ha még valaki esetleg tesz hozzá esetleg ezekhez az információkhoz, akkor egy személyes visszaemlékezésekkel tűzdelt írás kerekedhet ebből.

Szabó Zsolt polgármester

Nyugdíjas kerékpártúra

2020. június 4-én a hosszú bezártság után férfi nyugdíjas társaink kerékpár túrát szerveztek. A kedv már korábban is megvolt, de várni kellett a megengedett szabadságra, a megfelelő időjárásra.

Farkas Lajos és Balogh Sándor nagy mesterei a kerékpározásnak, a túrák szervezésének, ezt már korábban is bizonyították.

Megbeszélték az útvonalat, az időpontot, kinek milyen elfoglaltságai vannak, melyik nap is lesz a mindenkinek jó időpont. Végül. 2020. június 4-e lett az elfogadott nap. A szervezésben nagy segítő volt Pontyi (Farkas Lajosné), aki telefonon keresztül értesítette a tagokat az útvonalról, a megteendő távolságról, a találkozás helyéről és időpontjáról.

A túra útvonala Börcsön keresztül Ikrény volt. Visszafelé Ikrényből a Bécsi út felé jöttünk, és csatlakoztunk a kerékpárúthoz, és így érkeztünk vissza Abdára. Ikrényben megálltunk, fejet hajtottunk fél öt órakor a harangok zúgása alatt a 100 évvel ezelőtti Trianoni békekötésre emlékeztünk.

A jól sikerült kirándulás bővelkedett kalandokban is. Horváth Vilmos biciklijére első kerekének a csapágya ment tönkre, ezért nagyon óvatosan lehetett hajtania. Farkas Lajosné hátsó fékbovdenja szakadt el, Szücs Gyula a telefonját kereste már a visszafelé vezető úton. Gyuszi azonnal indult is a keresésre. F. Lajos közben felhívta a számot, s láss csodát, Gyuszi táskájában megcsörrent a telo! Arról nem is beszélve, hogy mindenki Zsebedicsné Marikát féltette egész úton, mert szinte a használhatatlan fékkel is nagyon szerette a gyorsaságot. Végül, hogy a kerékpárút vége felé se maradjunk kaland nélkül, ketten összecúsztak, mert az elől kerekező társ biciklijének a lánc szakadt el, de szerencsés volt a „karambol”. Mindezeket jókat nevettünk, s természetesen adtuk a tanácsokat is egymásnak ezerrel. Azért a távot úgy osztottuk be, hogy mindenütt találjunk pihenőhelyet, ahol fagyira, üdítőre is lelhattunk.

Elterveztük a nyári nagy túrát is, aminek az úticélja Ásványráró lesz finom halászlévással. Ezen túra előtt még bemelegítés képpen célul tűztünk ki egy utat Mosonszentmiklóásra is. A mostani túrán 11 fő vett részt, öt nő és 6 férfi.

Mindezekhez a tervekhez jó egészség és remek idő szükségeltetik, persze a jó műszaki állapotú bringa sem mellékes.

Lejegyezte: Farkas Lajosné túrázó

Ballagás az abdai iskola udvarán 1956

A fotókat Horváth Tamásnak köszönjük

Sporttelep épül Abdán

Az abdai általános iskolások az úttörőparlamenten szóltak arról, hogy szeretnének egy szép sportpályát az iskola épülete mellett. A tornaszoba kicsi és a községi tömegsporthoz sincs létesítmény.

Társadalmi összefogással most megkezdődött a sporttelep építése. Négy és félezer köbméter földet szállítottak a leendő pálya területére. A munkában jelentős segítséget nyújtott a Mezőgazdasági Gépgyártó és Szolgáltató Vállalat abdai részlege, az ÉPFU, a Talajerő-, gazdálkodási Vállalat, a Közmű-

, és Mélyépítő Vállalat, valamint a Rába Magyar Vagon- és Gépgyár, ahonnan formahomokot szállítottak Abdára. A létesítmény átadását 1978-ra tervezik. Bitumenes kézilabdapálya, és az atlétikai versenyszámok rendezéséhez szükséges ugrógödrök alkotják majd a sporttelepet. Az átadás után nemcsak az iskolai testnevelés feltételei lesznek adottak, hanem a község lakosai is rendszeresen lehetőséget kapnak a sportolásra.

(Forrás: Kisalföld 1976. december 15.)

Közreadja: Somogyi Éva

Színjátszóink a Somogyi vendéglő udvarán anno...

Állásorban balról jobbra: Füzfa József, ?, Németh Mihály, Matusek Béla, Fekete Etus, ?

Középső sorban balról: ?, Bokor István tanító, iskolaigazgató, ?, Németh Lajos abdai plébános, Németh Alojzia, Szabó Kálmán körjegyző, ? Elöl balról: Boldizsár István, Blazsovits István

Színjátszóink minden bizonnyal az udvaron álló kalapszín alatt adták elő a színdarabot. A felvétel jobb oldalán látszódik a vendéglő épületének hátsó része, és az oszlopos folyosó, ami napjainkban is megvan, mint a Kultúrház épületeként. A felvétel az 1920-30-as évekre datálható.

A színdarab rendezői általában Németh Lajos plébános és a tanítók voltak. Szabó Kálmán Abda község körjegyzője, aki Győrben végezte a középiskolát, a közigazgatási tanfolyamot 1910-ben Szombathelyen végezte, majd nyolc évig dolgozott Koroncón. 1919-től, körjegyző Abdán. Elnöke volt az Önkéntes Tűzoltó Egyesületnek, továbbá a Levente Egyesületnek, Iparos és Polgári Körnek, Testnevelési Bizottságnak, valamint az Iskolaszék világi és a Hitelszövetkezet felügyelő bizottságának elnöke. Bokor István kántor-tanító, abdai iskola igazgatója. Középiskoláit és a tanítóképzőt Győrött végezte 1910-ben.

Banán 5 évig tanított, majd 1915-től Abdán kántor-tanító. Horváth Lajos plébános 1912-1929-ig volt Abdán plébános. Középiskoláit és a teológiát Győrött végezte és 1905-ben szentelték pappá Győrött, majd 1 évig Gyömörén, 6 évig Győrött volt városi káplán. Abdán a Hitelszövetkezet ügyvezető igazgatója, iskolaszék elnöke, községi képviselő testületi tag tisztségeket töltött be. Az első világháborús emlékmű – Hősök szobra – felavatásán 1925. május 17-én nagyhatású ünnepi beszédet mondott. A község kultúréletben is közrejátszott, népszínművek színre hozásában rendezőként is tevékenykedett. 17 év után, 1929-ben hagyta el az abdai r.k. plébániát. Az akkori lakosok jó-lélekkel emlékeztek plébánosukra.

A fényképet Matusek Miklósnak köszönjük.

Somogyi Éva

A Rét

A Magyar Értelmező Kéziszótár szerint a rét széna termesztésére használt, füvel, vagy más takarmányozásra alkalmas növényvel benőtt terület. Ezt jelenti mindenki számára az ország egész területén. Többet jelent azonban az abdai embereknek. Különösen az idősebbeknek, akik még vagy már látták az olajkutatató gépeket, illetve „tornyokat”, és az ezzel kapcsolatos robbantások gödreit. Vagy a gombaszedő Menci nénit, aki aprócska volt és törékeny. Egy-két kilónyi szegfűgombáért százszor és ezerszer le kellett hajolnia. S ő szorgalmasan tette ezt, így adott neki a Rét tavasztól őszig megélhetést. Akartak itt már sportrepülőteret létesíteni, ástak itt már a háború alatt lövészárkokat... A fölsorolásban, a történetiségében már özv. Kovács Gyuláné segít. Ő szinte mindennek a tudója-látója, hiszen itt lakik 51 éve a Rét közvetlen szomszédságában, a Szt. Imre utca utolsó, zsalugáteres házában.

- Mi a legrégebbi emléke erről az abdai rónaságról?

- Ezt hallomás alapján mondom: valamikor ez a síkság kinyúlt a mai Rábca-töltésig. A folyó szabályozása előtt vizes, mocsaras terület volt. Az úgynevezett újfalusi házak körülbelül 100 évvel ezelőtt kezdtek épülni, már az erős, magas töltés biztonságában. Ez egyben azt is jelentette, hogy benépesült a Rét, megnőtt a forgalma. Az Újfaluban lakó munkába járók közül többen a koraival is utaztak Győrbe, s ez ősszel, télen azt jelentette, hogy vaksötétben kellett megtenni a Réten keresztül az utat az állomásig. S hát a szájhagyomány olyan történetet is őriz, hogy ősszel, amikor olyan tejszerű köd ült meg ezt a mélyfekvésű területet, nemegyszer előfordult, hogy az utazni szándékozó az orráig sem látva órákat bolyongott, keresve az állomásra vezető utat. A forgalom növekedését jelezte a harmincas évek közepétől a Börcsről Győrbe kerékpárral igyekvők egyre növekvő száma. Ők is átlósan közlekedtek nyugat-keleti irányban. Persze a front után egypár évig még inkább erre az útra kényszerültek a börcsie, hiszen a vonat Hegyeshalomtól csak a fölrobbantott Rábca hídig járt. A kényszerű kerékpározás során konvojok alakultak. Ez alkalmat adott a tréfálkozásra. Állítólag újfalusi fiatalok rajszöveget rejtettek erre a kitaposott kemény kerékpárútra. A hajnali sötétben Győrbe siető első csoport éktelen gumidurranásokat hallott az egyik hajnalban. Egymás után szaladtak bele az „aknazárba”. Sajnos a háború sok mindenre megtanította a gyerekeket, még ha a fentiek a legenda világába tartoznak is.

- Mi jut még eszébe az 1945-höz kapcsolódó időkből Irén néninek?

- Háborús maradványként említhetem a mostani öltöző és környéke helyén a futóárkokat és a rengeteg löszert, amit itt hagytak a menekülő németek. Nagy veszedelemre a gyerekek szívesen játszottak itt, nemegyszer életüket kockáztatva. Sportot űztek az ágyúgolyók „hatástalanításából”. A másik emlékezetes a rengeteg széna, amit az oroszok halmoztak föl. Itt bálázták az összehordott takarmányt, talán szalmát, ez volt a tranzittelep.

Ahogy hallgatom a történeteket, nekem is eszembe jut néhány emlék. Nyári időben, a Rábca áradásakor vagy nagyobb esőkben, a laposabb hajlatokban a gyerekek jókat fürdöztek, pancsoltak. A víz sekély volt és langyos. Az ötvenes években nagy divat volt a fiatalok körében a fejelés. Óriási csaták zajlottak le Irén néniék szomszédságában. Ő elég gyakran nézőközönsége volt ezeknek a meccseknek akkor cseperedő gyermekei társaságában, akik talán nem véletlen, hogy később

focisták lettek, elkötelezték magukat a labdarúgással. János és Jóska is (Kokó) erőssége az abdai sportkör vezetésének.

- Tanító úr – kérdezi a hetvennégy éves Kovács néni -, emlékszik a Jelinekre?

- Igen. Ők szállították a gyepetglát Ausztriába futballpályáik gyepesítésére. Ez az üzlet az 1959-ben alakult termelészövetkezetnek jó bevételt jelentett. Ma már nyoma sem látszik a pár holdnyi területről lenyesett 5-8 cm vastag gyepes földtéglaáknak. A fű kinőtt, az ősgyep regenerálódott. A lőterre emlékszik? – kérdezem.

- Persze. Ott volt a Rét déli sarkán a lódombbal együtt, ami abdai viszonylatban hegynek számított. Az 1945 előtti időkben a levették (katonaság előtt álló fiatalok) gyakorlatoztak légpuskával, kispuskával fedett lőállásokból. emellett volt a futballpálya, s az épület egyben öltözőül is szolgált. Ma már szántó ez is a faluig nyúló nagy résszel együtt. Vagy tíz évvel ezelőtt a téesz feltörette ezt a harmincholdnyi területet. Napjainkban magánkézbe került ez is. Kárpótlási jeggyel rendelkezők liciten szerezték meg a tulajdonjogot.

- A Rét múltbéli és mai elsődleges szerepét se felejtjük el megemlíteni.

- A faluban élő gazdák állataikat tavasztól őszig itt legeltették hivatásos pásztor felügyeletével – mondja Irén néni. – Amíg jelentős volt a lóállomány a faluban, csikókat, lovakat is hajtottak ki. A ménest majdnem csikós vigyázta, de mindenesetre értett a virgonc-vad paripákhoz. Ma, ezt mindenki tudja, csak tehénnek legelnek a „megcsonkított” Réten. Egyre kevesebben foglalkoznak állattartással, tehénekkel, de annak a néhány gazdának az állománya annál jelentősebb. Nagygazdaként tartjuk számon Varga Zoltánt és Horváth Józsefet.

A Rét, a füves terület mindig játékeret, focit is jelent. Az 1980-as évek közepén átadott korszerű öltöző, a kapuk mögötti labdafogók, az utóbbi években elkészült kandeláberes világítás a pálya körül emeli a Rét jelentőségét a labdarúgó-mérkőzésekkel, az iskolai sportvetélkedőkkel, a falunapokkal, lovas bemutatókkal együtt.

Fűzfa Ottó 1995

(Forrás: Abda • Históriaink • Emlékek • Reményeink • Fűzfa Ottó 1996)

Abdai tűzoltószertár – lebontásra kerül

Fotó: Somogyi Éva

Abda és a focilabda anno...

Pályavárató 1960-ban

A változások a pályát sem kímélték, kétszer is helyet cserélt az említett időszak alatt. A mostani remélhető végleges helyére 1960-ban került, és az őszi szezont már itt kezdte a csapat, az a csapat, amely az alábbi fényképen látható.

Balról jobbra: Fazekas József vezető (katonaruhában), Tóth István (Zicsi), Simon Ferenc, Szórádi Sándor, Szabó Sándor, Schweinzberger János, Kozma István, Pozsgai Győző, Hangyál Miklós, Farkas Gyula, Magyar Imre, Szabó Viktor, Györgyi István edző.

A képről hiányzó: Vida József, Makrai György, Farkas Ferenc, Póczi István, Ramm Lajos, Magyar István, Székely Béla

A hatvanas évek elejére beérett az elődök nyomán haladó következő korosztály és az 1959/60-as bajnoki év meghozta a magasabb osztályt, a megyei I. osztályt is. Varga Gyula elnök, Kapuvári Ernő intéző és nem utolsósorban Simon Ferenc (építéstechnikus) játékos érdeként az öltöző is elkészült. A Györgyi István által dirigált csapat az 1960/61 évi megyei I. osztályban jó középcsapatként szerepelt, és a bajnoki év zárására a hatodik helyet szerezte meg. A labdarúgást napjainkig - nem mindig hasznosan - jelentkező átszervezés folytán a következő évadot ismét a járási I. osztályban kezdte a csapat, mivel az első öt csapat maradt a megyeiben.

Az 1961/62-es kényszerű besorolás, vagy lesorolás nem szegte kedvét az előző évek gárdájának és Szabó Sándor játékosvezető vezetésével megint a csúcson végzett.

A második megmértetés a megyei I. osztályban már sajnos csak fellángolás volt olyannyira, hogy az id. Szalai Zoltán edző edzősködésének második szezontját be sem fejezve visszalépett a bajnokságtól. Ennek döntő oka a tulajdonképpeni anyagi csőd volt, ugyanis a legelemibb utaztatásokat sem tudták biztosítani a csapat részére.

A feltételek biztosításának tekintetében nem vehették fel a versenyt a különböző vállalatok és nagyközségek által támogatott csapatokkal, és 1964-ben már ismét majdhogynem a kezdetektől kellett indulni.

Minden elfogultság nélkül állítható, hogy ez a csapat, ha rövid ideig is, de aranykort produkált az abdai sportéletben, hisz 37 évnek

kellett eltelt, míg újra az a megyei I. osztályban szerepel 1997 ősztől a falu gárdája.

E korszak játékosai voltak: Farkas Ferenc, Póczi István, Farkas Gyula, Szórádi Sándor, Székely Béla, Pozsgai Győző, Szabó Sándor, Simon Ferenc, Csúzy Imre, Szabó Viktor, Vida József, Schweinzberger János, Magyar Imre, Makrai György, Magyar István, Kozma István, Ramm Lajos, Árki József, Szép Ferenc, Kelemen Ferenc.

Kisalföld 1960. augusztus 24.

„A megyei I. osztályú bajnokság bővelkedett meglepetésekben. Itt elsősorban az abdaiak sikeréről kívánunk szólni. A megyei bajnokság újonca kétgólos hajtóműgyári vezetést egyenlített ki, és szerezte meg a 4:2 arányú győzelmet. Az abdaiak szívvel-lélekkel küzdöttek, nem ismertek lehetetlent, és nagyon fegyelmezetten betartották edzőjük utasításait.

Osztályozókönyvünk

Abda: Tóth 2, Farkas 2, Szórádi 2, Pozsgai 3, Szabó I. 3, Simon 3, Szabó II. 4, Sárvári 3, Kozma 3, Magyar 4, Hangyál 2

Győri Hajtóműgyár : Nagy 4, Heiczinger 2, Horváth 1, Bella 2, Bálint 3, Gintl 3, Sövegjáró 2, Kocsis 1, Pozsgai 2, Danis 2, Dallos 1”

Kisalföld 1960. szeptember 6.

Ez történt a megyei I. osztályban

Abda - Győri Szerszámgépgyár 4:1 (3:0)

„Az újonc abdai csapat tovább folytatja kitűnő hazai szereplését. Ezen a mérkőzésen is nagy akarással, lendületesen küzdöttek a hazaiak, és fölényüket három góllal váltották már a játék első részében. A szerszámgépgyáriak csak a szünet után találták meg az abdaiak játéka elleni ellenszereket, s kiegyenlített lett a küzdelem. Az abdaiak azonban bebizonyították, hogy védekezni is tudnak, és így végeredményben megérdemelten jutottak értékes győzelmükhöz.”

Kisalföld 1960. szeptember 7.

A MEGYEI I. OSZTÁLY ÁLLÁSA

1. Gy. Postás	5	13:5	8
2. Hubertus	3	6:1	6
3. SFAC	5	9:7	6
4. Nagyszentjános	4	9:5	5
5. Pápai Vasas	4	9:6	5
6. Győrszentiván	4	6:5	5
7. Abda	4	11:10	5
8. Fertőd	4	10:11	5
9. M. Vasas	3	7:5	4
10. Petőháza	5	5:7	4
11. Bácsa	4	5:7	3
12. Soproni Postás	4	4:7	3
13. Hajtóműgyár	4	8:15	1
14. S. Textil	5	6:11	1
15. Szerszámgépgyár	4	5:11	1
ETO II.	5	19:7	8
MTE II	5	14:11	5

(Forrás: ABDA ÉS A FOCILABDA • LABDARÚGÁS AZ ÉVEK TŰKRÉBEN 1923-1998)

Közreadja: Somogyi Éva

